R5234

Mercy is Better than Sacrifice
பலியைப் பார்க்கிலும் இரக்கமே சிறந்தது

ஆதியாகமம் 45: 1-46:7

''இதோ சகோதரர் ஒருமித்து வாசம் பண்ணுகிறது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது? '' -சங்கீதம் 133:1

யோசேப்பு தனது சகோதரர்கள் எப்படி மாறியிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்த்த போது, அவர்களிடம் இரக்கங்கொண்டான். அவர்கள் தனக்கு இழைத்த அநீதியை நினைத்து அவர்களது இருதயம் வருந்தியதை அவன் பார்த்த போது அவர்கள் மேல் இரக்கங்கொண்டான். வயதான அவனது தகப்பனாரிடம் அவர்கள் கொண்டிருந்த அக்கறையையும் ஒரு இரக்கமற்ற வார்த்தையினாலும் அல்லது செயலினாலும் அவரது மரணத்தை அவர்கள் விரும்பாதிருப்பதையும் கண்டபொழுது அவர்கள் மேல் முழு இரக்கங்கொண்டான். அவன் தன்னை தனது சகோதரர்களிடம் வெளிப்படுத்துகையில் எகிப்தியர்கள் அங்கே இருப்பதை அவன் விரும்பவில்லை. தனது உணர்ச்சிகளை கட்டுப்படுத்த முடியாமல், எகிப்தியர்களை தனது அறையை விட்டு வெளியே அனுப்பிவிட்டு உடனே சத்தமிட்டு அழுதான். பிறகு, "நீங்கள் எகிப்துக்கு போகிறவர்களிடத்தில் விற்றுப் போட்ட உங்கள் சகோதரனாகிய யோசேப்பு நான் தான்" என்று தன்னை வெளிப்படுத்தினான்.

அவனது சகோதரர்களின் கலக்கத்தை நாம் நன்கு கற்பனை செய்ய முடிகிறது. அவர்களது கஷ்டங்களும் சோதனைகளும் மிகவும் பெருகியதாக காணப்பட்டது. அவர்களது சகல துன்பங்களுக்கிடையே யோசேப்பு தன்னை வெளிப்படுத்தினான். இப்பொழுது மொழி பெயர்ப்பாளர் இல்லாமல் அவர்களது சொந்த மொழியில் அவன் பேசுவதை கேட்கவும், தான்தான் யோசேப்பு என்று சொல்லும் போது அவர்கள் எப்படி உணர்ந்திருப்பார்கள், திகைத்துப் போயிருப்பார்கள் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது.

ஆனால் யோசேப்பு உண்மையான முழு தயவுடனும் இரக்கத்துடனும் அவர்களை அமைதிப்படுத்த விரைந்தான். அவர்கள் செய்த தவறுக்கு அவர்கள் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கூறவோ அல்லது அவர்களை கொடூரமாக பயமுறுத்தவோ இல்லை. அவர்கள் செய்த தவறுக்கு அவர்களை கோபிக்ககூட இல்லை. அந்த பாவத்திற்குரிய தண்டனையை முன்பே அனுபவித்து விட்டார்கள் என்று உணர்ந்து, அவர்களை ஆறுதல்படுத்தி கூறியதாவது: "என்னை இவ்விடத்தில் வரும்படி விற்றுப் போட்டதினால் நீங்கள் சஞ்சலப்பட வேண்டாம்; அது உங்களுக்கு விசனமாயிருக்கவும் வேண்டாம். ஜீவரட்சணை செய்யும்படிக்கு தேவன் என்னை உங்களுக்கு முன்னே அனுப்பினார். ....பூமியில் உங்கள் வம்சம் ஒழியாமலிருக்க உங்களை ஆதரிக்கிறதற்காகவும், பெரிய இரட்சிப்பினால் உங்களை உயிரோடே காப்பதற்காகவும், தேவன் என்னை உங்களுக்கு முன்னமே அனுப்பினார். ஆதலால் நீங்கள் அல்ல, தேவனே என்னை இவ்விடத்திற்கு அனுப்பினார்."

பழிவாங்குதல் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! யோசேப்பு தனது சகோதரர்களிடம் மன்னிப்பு கேட்கச் சொல்லவோ அனுதாப வார்த்தைகளை கூறச் செய்யவோ இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் கிறிஸ்தவர்களில் எத்தனை பேர் இந்த உயர்ந்த குணத்தை காண்பிப்பார்கள்! இன்னும் கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு வகையிலும் யோசேப்பைக் காட்டிலும் அதிக அனுகூலங்களை பெற்றிருக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலையும் வேத வாக்கியங்களின் போதனைகளையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு அழகாக யோசேப்பு கிறிஸ்துவையும் அவரது ஆவியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார் ! இயேசுவின் சகோதரர்களாகிய சகல யூதர்களும் அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது சீஷர்களாக ஆவதற்கு பதில், அவரை சிலுவையில் அறைந்ததால் நித்திய ஆக்கினைக்கு செல்வார்கள் என்று நாம் நம்பும்படி நமது இருண்ட கால விசுவாச அறிக்கைகள் நமக்கு போதித்த போது, அவைகள் நம்மை எவ்வளவு தவறாக வழி நடத்தியிருக்கின்றன!

வேதாகமத்தின் பக்கத்திற்கு பக்கம் ஒளி அதிகமாக வீசிக் கொண்டிருக்கும் இப்பொழுது மேசியாவின் நோக்கம் யூதர்களுக்கு நித்திய ஆக்கினை என்பதற்கு பதிலாக, அவர்களுக்கு தெய்வீக இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் மேசியா குறிக்கோளாக வைத்திருக்கிறார் என்பதை தேவனுடைய ஜனங்கள் காண்கிறார்கள். மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த இரக்கம் சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்கு விரிவுப்படுத்தப்படும். இது குறித்து பரிசுத்த பவுல் ரோமர் 11 : 25-33 இல் குறிப்பிடுகிறதாவது: "உங்களுக்கு கிடைத்த இரக்கத்தினாலே அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள்." இஸ்ரயேலரைக் குறித்து கூறும் போது தீர்க்கதரிசியும் இதே கருத்தையே குறிப்படுகிறார். "அவர்கள் தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப்பார்த்து அவருக்காக புலம்புவார்கள்." (சகரியா 12:10) பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு செய்த கடுமையான தவறை உணர்ந்து, உண்மையாகவே அவர்கள் துக்கிப்பார்கள். ஆனால் கர்த்தர் அவர்களை நித்திய ஆக்கினையில் தண்டிப்பதற்கு பதிலாக, அவர்களிடத்தில் கிருபையுள்ளவராக இருப்பார். இது குறித்து அவர் கூறுகிறதாவது: "அவர்களின் மேல் கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவேன்." இன்றைய நமது அடையாளமான பாடத்திற்கு எவ்வளவு அழகாகவும் இசைவாகவும் இருக்கிறது ! யோசேப்பின் பத்து சகோதரர்கள் இஸ்ரயேல் ஜனங்களையும், எகிப்தியர்கள் புறஜாதிகளையும், பென்யமீன் திரள் கூட்டத்தையும், யோசேப்பு, இயேசு தலையாகவும் அவரது சரீர அங்கங்களாகிய ஜெயங்கொண்ட சபையும் சேர்ந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மேசியாவின் வகுப்பாரையும் நிழலாக காண்பிக்கிறார்கள்.

"எருசலேமுடன் பட்சமாய்ப் பேசுங்கள்"

வேதாகமப் பதிவு ஆரம்பத்திலிருந்தே தனக்குத்தானேயும் தெய்வீக குணலட்சணத்திற்கும் இசைவாக இருக்கிறது. இருண்ட கால விசுவாச அறிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தியதினால் தான் நமக்கு சோதனைகள் எழும்பின. தற்கால பாடுகளிலும், தன்னைத்தான் வெறுப்பதிலும் இயேசுவோடு இணைந்து அவரை தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசிக்கிறவர்களைத் தவிர யாரும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரின் அங்கமாகவும், வரக்கூடிய ராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்தரத்தை பெறவும் முடியாது என்று வேதாகமம் உண்மையிலேயே கூறுகிறது. யூதர்கள் உள்ளடக்கிய மற்ற அனைவருக்கும் நித்திய ஆக்கினை என்று சாதாரண செய்தியாக உலகிற்கு கூறுவது நாம் செய்கிற தவறாக இருந்தது.

முற்றிலும் மாறாக, ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் ராஜ்யத்தை பெறுவார்கள் என்றும், மாம்சீக இஸ்ரயேலரும் உலகத்தாரும் உயர்ந்த மகிமையையும் ஆசீர்வாதத்தையும் இழப்பார்கள் என்றும் நாம் இப்பொழுதும் பார்க்கிறோம். ஆனால் ஒரு ராஜ்யத்தை ஏற்பாடு செய்து அது மாம்சீக இஸ்ரயேலர் மேல் தேவையான ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கவும், அவர்கள் மூலமாக இறுதியில் சகல ஜனங்களுக்கும் அளிக்கவும் தேவன் எண்ணங்கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

இதுதான் யோசேப்பின் சகோதரர்களின் முழு மன்னிப்பினால் போதிக்கப்படுகிற பொதுவான பாடமாக இருக்கிறது. இறுதியாக யூதர்களுக்கு வந்த செய்தியை தெய்வீக திட்டத்திற்கு ஏற்றபடி நிறைவேற்றுவதே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட

உறதிமொழி. அதாவது அவர்கள் மேசியாவை சிலுவையிலறைந்தது தெய்வீக திட்டத்தை சரியானபடி நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஆகும். இதன் மூலம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் பூமியின் சகல வம்சங்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்தது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த பேதுரு பேசிய வார்த்தைகளுக்கு இது ஒத்திருக்கிறது. "நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்" என்று கூறி வருந்திய யூதர்களுக்கு இந்த காரியத்தை விளக்கினார். (அப்போஸ்தலர் 3:17) பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறதாவது: "அறிந்தார்களானால் மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறைய மாட்டார்களே." (1கொரிந்தியர் 2:8)

யூதர்களிடம் காண்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய மனோபாவத்திற்கு, யோசேப்பின் சகோதர்களிடம் அவனது மனோபாவம் நிழலாக இருந்தது என்று ஏசாயாவின் தீர்க்க தரிசனத்தில் தெளிவாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஏசாயா 40:1,2) அந்த தீர்க்கதரிசனம் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தற்கால யூதருக்கான செய்தியாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அது நித்திய ஆக்கினையைக் குறித்து ஒரு வார்த்தைக் கூட கூறவில்லை. மாறாக பரிசுத்த பவுலின் அறிக்கைக்கு இது மிகவும் முழுமையாக ஒத்திருக்கிறது. அதாவது இந்த யுக முடிவில் யூதர்களுக்கு தேவனுடைய கிருபை திரும்ப கிடைக்கும். அவர்கள் இயேசு தலையாக இருக்கிற மேசியாவின் சரீரமாகிய ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேல் மூலமாக இரக்கத்தை பெறுவார்கள். நாம் வாசிக்கிறதாவது: "என் ஜனத்தை ஆற்றுங்கள், தேற்றுங்கள், எருசலேமுடன் பட்சமாய் பேசி, அதின் போர் முடிந்தது என்றும் அதின் அக்கிரமம் நிவர்த்தியாயிற்று என்றும் அது தன் சகல பாவங்களினிமித்தமும் கர்த்தரின் கையில் இரட்டிப்பாய் (இரண்டாவது பாகம்) அடைந்து தீர்ந்தது என்றும் அதற்கு கூறுங்கள் என்று உங்கள் தேவன் கூறுகிறார்."

இஸ்ரயேல் தனது இரட்சகரை ரோமர்களிடம் விற்று மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்ததால், அவமானம், துன்பம், இழிவு ஆகியவைகளின் பாத்திரத்தில் ஏறக்குறைய பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாக குடிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த பெருந்துன்பம் தங்களை கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் என்று தவறாக கூறிக் கொள்ளுகிறவர்களாலேயே வந்திருக்கிறது என்பதில் நாம் வருந்துகிறோம்! இப்படியாக கிறிஸ்துவின் ஆவியை புரிந்து கொள்ளுதில் தவறியதற்கு அநேக காரணங்களை கொண்டிருந்தார்கள் என்பதில் நாம் வருந்துகிறோம்.! உண்மையாக யூதர்களும், பொய்யான யூதர்களும் இருக்கிறதைப் போல உண்மையான கிறிஸ்தவர்களும் பொய்யான கிறிஸ்தவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்வதில் மூலமே அவர்களால் இதை புரிந்து கொள்ள முடியும். "கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல." (ரோமர்8:9)

யோசேப்பு நீண்ட காலமாக தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருந்தான்

யோசேப்பை புரிந்துகொள்ளுவதில் அவனது சகோதரர்கள் தோல்வியடைந்திருந்தார்கள். அவனது குணலட்சணத்திற்கும் அவர்களது குணலட்சணத்திற்கும் அவ்வளவு வித்தியாசம் இருந்தது. அவர்கள் அதிக இரக்க குணமுள்ளவர்களாகவும், இளகிற மனதுடையவர்களாக ஆகியிருந்தும், போதுமான அளவு கசப்பு மற்றும் பகைமையின் ஆவியை உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் யோசேப்பின் இடத்தில் இருந்திருப்பார்களேயானால், எப்படியாவது எதிர்கால தண்டனை கொடுக்கும்படி செய்திருப்பார்கள். ஆகையால் சகோதர அன்பும் தயவும் உடைய யோசேப்பின் வார்த்தைகளில் ஆச்சரியப்பட்டு அதன் அனைத்து அர்த்தங்களையும் நம்ப முடியாதவர்களாக இருந்தனர். அவனது தகப்பனார் யாக்கோபு நிமித்தம் அவன் அவர்களை தயவாக நடப்பித்தான் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

வருடங்கள் கழிந்த பிறகு, யாக்கோபு மரித்த போது, பத்து சகோதரர்களும், தங்களை யோசேப்பு பழிவாங்குவான் என்று பெரும் நடுக்கத்தில் இருந்தார்கள். அவர்கள் யோசேப்பிடம் சென்று அவனது மன்னிப்பை தொடரும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். யோசேப்பு அவர்களிடம் கூறினதாவது: "பயப்படாதிருங்கள்: நான் தேவனா? நீங்கள் எனக்கு தீமை செய்ய நினைத்தீர்கள்; தேவனோ, இப்பொழுது நடந்து வருகிறபடியே வெகு ஜனங்களை உயிரோடே காக்கும்படிக்கு, அதை நன்மையாக முடியப்பண்ணினார். ஆதலால் பயப்படாதிருங்கள். நான் உங்களையும் உங்கள் குழந்தைகளையும் பராமரிப்பேன் என்று அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, அவர்களோடே பட்சமாய் பேசினான்." (ஆதியாகமம் 50:19-21)

யோசேப்பு தேவனால் போதிக்கப்பட்டான்

எனினும் அவன் பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டான். தேவனே அவனுக்கு போதித்தார் என்பது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. அவனது சகோதர்களுக்கு விரோதமான பழிவாங்கும் எண்ணம் இல்லவேயில்லை. அவர்களது பாவங்களுக்காக அவர்களுக்கு வந்த தண்டனைகள் அனைத்தும் தேவனால் வந்ததேயொழிய அவனால் அல்ல. அவர்கள் பெற்ற தண்டனை பல வருடங்களாக பெற்ற மனவேதனை, பயம் மற்றும் துன்பம் வரும் என்கிற பயம் ஆகியவையாகும். யோசேப்புக்கு தெய்வீக ஏற்பாடுகளை ஒழுங்குப்படுத்துவதில் பங்கு ஏதுவுமில்லை. ஒவ்வொரு தவறுக்கும் எப்பொழுதும் நீதியானது தண்டனையை வழங்குகிறது. யோசேப்பு பெருந்தன்மையுடையவராக அன்புடையவராக மகா இரட்சகருக்கும் அவரது மேசியாவின் ராஜ்யத்துக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தார்.

அவரது சொந்த அனுபவங்கள் அது போலவே இருந்தது. ஒரு மனுஷன் மிகவும் குறைவான சந்தர்ப்பங்களுடன் கிறிஸ்துவின் ஆவியாகிய சத்திய ஆவியின் ஒரு விரிவான கிரகித்தலை பெற்றிருந்ததை நாம் மிகவும் ஆச்சரித்துடன் கவனிக்கிறோம். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நாம், இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் உதாரணமான வசனங்களையும் கடந்த கால சகல சரித்திர ஏடுகளையும் பெற்றிருக்கிற நாம் யோசேப்பின் காலடியில் இன்னும் அமர்ந்து, எப்படி அவர் தேவனைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார் என்று ஆச்சரியத்துடன் உணர்ந்து, அதற்கு ஒப்பான பாடங்களை நமக்கே உபயோகிக்கலாம். அவர் அவ்வளவு கசப்பான அனுபவங்களை பெற்ற போது ஒரு முறுமுறுப்பு கூட இல்லை. ஒரு குறை கூறும் வார்த்தை கூட இல்லை! ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும், ஒவ்வொன்றிலும் அவன் தேவனுடைய நன்மை. ஞானம், அன்பு மற்றும் வல்லமைக்கு சாட்சியமளிக்கிறான். அவனுக்கு வந்திருந்த அனுவங்களில் ஒரு சில மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் முழு திட்டத்திலும் கெடுதி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதையும் வாழ்க்கைக்கு தேவையான சில பாடங்களை அவன் கற்றுக் கொள்ள தவறியிருப்பான் என்பதையும் உணர்ந்தான்.

இயேசுவை பின்பற்றுகிற அனைவரும் தங்களது சகல சோதனை அனுபவங்களிலும் எந்த அளவுக்கு கர்த்தரை நோக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்! தேவனுக்குள் விசுவாசத்தை பெற்று, அதை அப்பியாசப்படுத்துவது நம் அனைவருக்கும் எவ்வளவு தேவையாயிருக்கிறது! சகலமும் நமக்கு நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கும்படிக்கு அவர் விருப்பம் உடையவராகவும், செய்யக்கூடியவராகவும், காண்கிறவராகவும், அறிந்தவராகவும் இருக்கிறார். ஏனெனில் அவர் நம்மை நேசிக்கிறார். ஏனெனில் அவரது சித்தத்தின்படி நம்மை அழைத்திருக்கிறார். ஏனெனில் நமது குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்வதின் மூலம் நமது

அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தும்படி நாடுகிறோம். அது ''ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்திலும்'' நமது இரட்சகரின் உடன் சுதந்தரத்திலும் பங்கடையச் செய்யும்.

எகிப்தில் யாக்கோபு

அடுத்த ஐந்து வருட பஞ்ச காலத்திற்கு, அவனது தகப்பனாரும் முழு குடும்பமும் எகிப்தில் இருக்க வேண்டும் என்று யோசேப்பு திட்டமிட்டான். கால்நடைகளை பாராமரிக்க தகுதியாக கோசேன் பகுதியை கொடுக்க நினைத்தான். பார்வோன் அவனது தலைமை அதிகாரியான யோசேப்புடன் ஒரே மனதாயிருந்து, அவனது மேலாண்மையின் கீழ், தாம் செல்வ செழிப்பாய் இருப்பதில் சந்தோஷப்பட்டு, அவனுக்கு முழுவதுமாக இணங்கி, வயதான யாக்கோபும் ஸ்தீரிகளும் குழந்தைகளும் பிரயாணப்பட்டு வர கழுதைகளும் ஒட்டகங்களும் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்காது என்று வண்டிகளை அனுப்பினான். பிரயாணத்துக்கு தின்பண்டங்களையும் கொஞ்சம் அன்பளிப்புகளையும் தனது அன்பின் நிமித்தமாக அனுப்பினான். யோசபேப்பு தனது தகப்பனுக்கு ஒரு விசேஷித்த செய்தியையும் அனுப்பினான். ''எகிப்திலே எனக்கு உண்டாயிருக்கிற சகல மகிமையையும். நீங்கள் கண்ட யாவையும் என் தகப்பனுக்கு அறிவித்து, அவர் சீக்கிரமாய் இவ்விடத்திற்கு வரும்படி செய்யுங்கள் என்று சொன்னான்.'' அவர்களை முத்தமிட்டு வழியில் சண்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லி அனுப்பினான்.

''வழியில் சண்டை போட்டுக்கொள்ளாதிருங்கள்''

யோசேப்பு மனித சுபாவங்களை மிகவும் சரியாக கிரகிக்கிறவன். எல்லா சந்தர்ப்பங்களின் கீழ் சண்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டாம் என்று தனது சகோதரர்களிடம் சொல்லியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அநேகர் நினைக்கலாம். அநேகர் இப்படியாகக் கூறியிருக்கலாம்: ''அவர்களது அனுபவங்களில் தேவன் கொடுத்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக அவர்கள் அதிக சந்தோஷமடைந்திருப்பார்கள். அவர்களிடையே அன்பு பரவி, சண்டையில்லாதிருக்கும்.'' எனினும் மாறானதே அநேகந்தடவை உண்மையாக இருக்கிறது. சொத்து வரும் போது வெகுமதியினிமித்தம் சண்டை வருதற்கும், சுயநலமும் பொறாமையும் வருதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

முந்தைய நிலைமையில் சகோதரர்கள் பென்யமீனிடத்தில் பொறாமை கொண்டிருக்கலாம். ஏனெனில் யோசேப்பிடமிருந்து அதிக கவனிப்பும் முந்நூறு வெள்ளிக் காசுகள் அன்பளிப்பும் அவனுக்கு கிடைத்தது. கோசேன் நாட்டில் எவ்வளவு சுதந்தரம் என்பதில் அவர்களுக்குள் வினவியிருக்கலாம். யோசனை எல்லாம் யோசேப்பிடமிருந்தே வந்திருக்கும். அதில் அதிகமான சலுகைகள் பென்யமீனுக்கு கிடைத்திருக்கும். யோசேப்பு ''வழியில் சண்டை போட்டுக் கொள்ளாதிருங்கள்'' என்று கூறிய எச்சரிக்கை அந்த நேரத்துக்கானதாக இருந்தது.

கர்த்தருடைய சகோதரர்களிடமும் கூட இப்படியே நடக்கும் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். உபத்திரவத்தில் அவர்கள் இருதயம் கர்த்தரை நோக்கி கதறுகின்றன. ஆனால் செழுமையில் ஒருவருக்கெதிராக எரிச்சல் அடைகிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் வாய்ப்புகள், ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் சலுகைகளில் பொறாமையும் பகைமையும் கொள்கிறார்கள். என்ன ஒரு மாபெறும் தவறு ! ஆண்டவரின் கண் அவன் கிறிஸ்துவின் சாயலில் முன்னேறுவதை கவனிக்கிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சகோதர அன்பு குணலட்சண சோதனைகளில் ஒன்று என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

இது எல்லா வகைகளிலும் உண்மை. ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரர்கள், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக துன்பத்தை கொடுக்ககூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நமது உறவின் நெருக்கம் மற்றும் ஒருவருக்கொருவரை பற்றிய அறிவும் குறைகூறுதலுக்கும் தீய கருத்துகளுக்கும் நமக்கு சந்தர்ப்பங்களை கொடுக்கின்றன. மற்றவர்களைக் குறித்து இவைகள் எழும்பக்கூடாது. ''வழியில் நீங்கள் சண்டை போட்டு கொள்ளாதிருங்கள்'' என்கிற யோசேப்பின் வார்த்தையை தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது. நமக்கும் கர்த்தரால் திட்டமிடப்பட்ட வழி இது தான். இது இடுக்கமான துன்பம் நிறைந்த வழி; இது மாம்சத்திற்கு முழுமையாக துன்பமும் ஆவிக்கு சோதனைகளும் பரீட்சைகளும் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. விகிதாச்சாரப்படி அன்பும், தயவும், இழப்பும் உதவியும் அங்கே இருக்க வேண்டும். இந்த பாடத்தின் தலைப்பு வசனத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சங்கீதக்காரனின் வார்த்தைகள் கர்த்தரின் சோதனைகளுக்காக தீர்க்கத்தரிசனமாக எழுதப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. ''இதே சகோதரர் ஒருமித்து வாசம் பண்ணுகிறது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது.?''

சபையாகிய சகோதரர்களின் ஒற்றுமையை ராஜாவும் பிரதான ஆசாரியனும் தங்களது பதவியை ஏற்கும் போது அவர்கள் விலைமதிப்பற்ற தைலத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதற்கு ஒப்பிட்டு சங்கீதக்காரன் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். அபிஷேக தைலம் பரிசுத்த ஆவியை நிழலாக காண்பிக்கிறது என்ற இந்த விளக்கம் தெளிவாக இருக்கிறது. மேலும் இந்த அபிஷேக தைலம் பிரதான ஆசாரியனின் தாடியிலும் அங்கிகளின் மேலும் வழிந்து முழு சரீரத்தை அது அபிஷேகம் பண்ணுகிறது. அந்த ஆசாரியன் இயேசுவை தலையாகவும் சபையை அவரது சரீரமாகவும் கொண்ட ராஜரீக ஆசாரியராகிய மெல்கிசேதேக்கை அடையாளப்படுத்துகிறார். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்கு வந்த பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகமானது சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் தொடர்கிறது. அது அவரது உண்மையான சகல அங்கங்களுக்கும் எண்ணை பூசுதலை, அபிஷேகத்தைச் கொடுக்கிறது. இந்த அபிஷேத்தின் மூலம் இந்த அங்கங்கள் கிறிஸ்துவுடன் ஒருவராக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள். ''ஏனெனில் எல்லோரும் ஒரே ஆவியிலே ஒரே சரீரத்துக்குள் ஞானஸ்நானம் (அபிஷேகம்) பண்ணப்பட்டோம்.'' (1கொரிந்தியர் 12:13)